

at gaa til en Forskole. Det vil ofte være billigere, og man vil ogsaa ofte kunne faa Undervisningen ordnet bedst ved at gaa den Vej. Man har villet overlade Kommunalbestyrelsen Valget mellem denne og andre Fremgangsmaader. Kommunalbestyrelsen maa skønne over, hvad der er det rigtige. Man har derfor givet den Valget mellem at oprette en ny fuldstændig Skole eller at have en Skole midt i Sognet, hvortil der kan henvises alle ældre Børn fra 10—11 til 14 Aar fra flere Skoledistrikter. Man vil derved kunne faa en Centralskole midt i Sognet, hvor der kan gives en tydeligere Undervisning til alle ældre Børn, medens man saa nøjes med mindre Stoler i Udkanten af Sognet. Mange Steder vil Skolevæsenet kunne ordnes paa en heldig Maade ad denne Vej. Man kunde dernæst ogsaa tænke sig, at Kommunalbestyrelsen traf Overenskomst med en privat Skole om at overtage nogle af Kommunens Børn til Undervisning. Lovforslagets § 8 har ogsaa peget paa dette, men vi have foreslaaet at ophæve denne Paragraf, fordi vi i det væsentlige foreslaa at henføre dens Bestemmelser her under. Man kunde endelig ogsaa tænke sig, at Kommunalbestyrelsen traf Overenskomst med en Nabokommune, naar der fandtes et større Antal Børn paa Grænsen, om til dels at have en Skole tilfælles. Det kunde være en rimelig og billig Fremgangsmaade, om de to Kommuner kunde enes om, at den ene overtog et vist Antal af den anden Kommunes undervisningspligtige Børn til Undervisning. For ikke at komme til en kommunal Fællesskole, foreslaa vi, at en saadan Overenskomst kun kan træffes for et vist Antal Aar ad Gangen. Endringsforslaget under Nr. 21 er stillet af hele Udvalget og gaar ud paa at fastsætte visse Regler for Bygninger til Forskoler. Reglerne ere i det væsentlige de samme som for andre Skolebygninger, nemlig Bestemmelserne i Lov af 8de Marts 1856. Naar en ny Bygning skal opføres til en Forskole eller en ældre udvides til samme Brug, skulle denne Lovs Bestemmelser være at lægge til Grund. Men der foreslaas endvidere, at Kommunalbestyrelserne skulle have Ret til, naar Skoledirektionen dertil giver sit Samtykke, at benytte lejede eller overladte Lokaler til Forskolen, og i saa Fald vil man nok kunne lempe sig noget frem. Der tilledes visse Lempelser, dog saaledes at man ikke fjerner sig altsor meget fra Reglerne i Lov af 8de Marts 1856. Navnlig skal der altid sørges for Ventilation, for Luftstifte i disse Stoler. — Endringsforslaget Nr. 22 er kun en sproglig Endring, som jeg ikke behøver nærmere at omtale.

Vi komme saa til § 4, der omhandler Undervisningsfagene og hvortil der er stillet en hel Række Endringsforslag af forskellige Mindretal. Jeg skal kun dvæle nærmere ved Forslaget under Nr. 26 af et Flertal. Det gaar ud paa at fastsætte de Fag, hvori der skal undervises i den offentlige Skole, og giver dernæst Skolekommissionen Myndighed til at bestemme, om ogsaa andre Ting end disse skulle tages med. Man overlader saaledes Skolekommissionen en Myndighed, som ikke var tiltænt den i Lovforslaget men derimod laa hos Ministeriet eller i selve Lovforslaget. Her i Endringsforslaget er tillige nævnt de Fag, hvori der skal undervises i Forskolen, hvilket ikke sker i Forslaget. Man har dog ment det rigtigt at indføre nærmere Bestemmelser her. Foruden at pege paa Ansættelsesundervisningen som forberedende til al senere Undervisning, nævnes det, at Børnene skulle lære at læse, skrive og regne med hele Tal, samt synge Salmer og Sange. Der skal endvidere fortælles dem Bibelhistorie, Træt af Geografien og Danmarks Historien. Disse Bestemmelser gælde Forskolen og de dertil svarende laveste Klasser i Stolen. For de øverste Klasser er der ligeledes nævnt de Fag, hvori der skal undervises. Der nævnes mundtlig og skriftlig Dansk, hvori der skal undervises mindst 300 Timer aarlig i hver Klasse. Udvalgets Flertal — ah, jeg tør vel nok sige hele Udvalget — har ment, at mundtlig og skriftlig Dansk er det allervigtigste Fag i vor Børneskole. Det er et Hovedfag, fordi Kundskaben heri er det, der ligger til Grund for al anden Kundskabs-tilegnelse. Man mener derfor, at der ikke nohsom kan lægges Vægt paa denne Undervisning og foreslaar, at der skal undervises mindst 300 Timer aarlig i hver Klasse i de til Danskundervisningen hørende Fag, som dansk Læsning, Rettskrivning, Sprog-lære, Skriftlæsning og hvad ellers herhen hører i Almueskolen. Regner man, at der undervises 41 Uger om Aaret, bliver det 7 Timer ugentlig i dette Fag, og det kan næppe siges at være for meget. Der hører i Virkeligheden saa meget ind under en god Dansk-undervisning, at 300 Timer ikke vil vise sig at være mere end tilstrækkelig — det er nu min Mening. Hvad Religionsundervisningen angaar, foreslaar Flertallet, at man meddeler den paa Grundlag af Bibelhistorien. Det er selvfølgelig ikke Flertallets Mening, at Religionsundervisningen skal drives ud af vor Børneskole. Skulde man have Religionsundervisningen ud af Børneskolen, maatte man træffe andre Foranstaltninger, hvorved det blev muligt